

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอชสี. (2541). แผนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอชสีแห่งชาติ พ.ศ. 2540-2544. กรุงเทพฯ. (เอกสารอัดสำเนา).
- ชาลิต นาถประทาน. (มปป). แนวคิดและประสบการณ์ในการดำเนินงาน : Community Based Prevention And For HIV/AIDS. เอกสารอัดสำเนา.
- จรัญญา วงศ์พรหม. (2536). การบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในสหกรณ์ร้านค้า : รวมบทความและข้อเขียนในวรรณกรรม 60 รอบ ม.ร.ว. อคิน รพีพัฒน์. สถาบันวิจัยและการพัฒนา มหาวิทยาลัยแก่น.
- ดวงฤทธิ์ พงศ์เตียรญาณ. (2537). การมีส่วนร่วมของชุมชนและสิ่งสนับสนุนทางสังคมใน การป้องกันโรคเอดส์ ในบ้านถวาย ตำบลชุมตาล อำเภอทางดง จังหวัด เชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ สาธารณสุขศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์. (2527). การมีส่วนร่วมในการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ศึกษา นโยบายสาธารณะสุข มหาวิทยาลัยมหิดล.
- (2531). การมีส่วนร่วมของชุมชน เอกสารประกอบการประชุม สมัชชาสาธารณะสุขไทย 12 – 15 กันยายน . กรุงเทพฯ: รัฐบาลไทย.
- ธีรบุตร บุญมี. (2541). จังในพิทยา ว่องกุล. ธรรมรัตน์:จุดเปลี่ยนประเทศไทย. กรุงเทพฯ :
- โครงการวิถีทรอคน์.
- นพพร นิล่อนวงศ์. (2535). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน : กรณีศึกษา บ้านไม้ตัดเดียน ตำบลตะเคียนปม กิ่งอำเภอหุ่งหัวช้าง จังหวัดลำปูน.
- วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิติ เอียวศรีวงศ์. (2537). จังใน มติชนรายวัน, 15 มีนาคม. หน้า 10.
- (2541). มติชนรายวัน, 31 กรกฎาคม. หน้า 6.
- นุชจินทร์ พันธุ์บุญปุลก. (2541). การพัฒนาศักยภาพชุมชนชนบทในการดำเนินการเรื่อง โรคเอดส์. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.
- ประกอบ พันธุ์งาม. (2529). การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานสาธารณสุขมูลฐาน.
- สาธารณสุขปริทัศน์. (ปีที่ 1) ฉบับที่ 4, หน้า 40-60.

- ประมาณ วุฒิชัย. (2541). การบริหารที่ดี. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มติชน
----- (2542). การบริหาร – การจัดการที่ดี. มปท.
- ประเวศ วงศ์. (2529). สารานุสูตรฐานหนทางในการสร้างความเป็นไทย.
สารานุสูตรพิธีศัลศ์, (ปีที่ 1) ฉบับที่ 4, หน้า 12.
----- (2541). ประชาคมตำบล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.
- ปริชาติ วัลย์เสถียร. (2543). บันไดก้าวสำคัญเครื่องข่ายชุมชนเข้มแข็ง. มติชนรายวัน,
28 มิถุนายน. หน้า 12.
- ปริชาติ วัลย์เสถียร และคณะ. (2543). กระบวนการและเทคนิคการทำงานของ
นักพัฒนา. กรุงเทพฯ : สำนักงานสนับสนุนการวิจัย (สกอ.).
- ปรัชญา เวสาวัชร์. (2527). การประเมินศึกษาในชนบทไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยคดี
ศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
----- (2528). รายงานการวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมเพื่อพัฒนา
ชนบท. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พศิน แตงจว. (2542). รายงานผลการประเมิน: โครงการพัฒนาเครือข่ายการซ่อมเหลือ
ผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ในชุมชน. เรียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิทยา วงศ์กุล(บก.). (2541). ธรรมรัฐ:จุดเปลี่ยนประเทศไทย. กรุงเทพฯ : โครงการ
วิถี�新ค์.
- เพญจันทร์ ประดับมุข. (2542). ความเคลื่อนไหวของประชาสัมคมด้านเอดส์. กระบวนการ
วางแผนงานพัฒนาสุขภาพชุมชน โดยประชาคมตำบล(เอกสารวิชาการ).
เรียงใหม่. (เอกสารอัดสำเนา).
- ไพรัตน์ เตชะรินทร์. (2527). นโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์การ
พัฒนาปัจจุบัน. ทวีทอง แหงไว้วัฒน์ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา.
กรุงเทพฯ: ศักดิ์ສภากการพิมพ์.
- (2534). ชนบทไทยการพัฒนาและประเมินอนาคตภายในหลังการพัฒนา. บริษัท พ.เจ.
ลิฟวิ่งจำกัด.
- ไพรัตน์ สุขลักษณ์. (2531). การมีส่วนร่วมของประชาชน. วารสารพัฒนาชุมชน, (ปีที่ 27)
ฉบับที่ 2, กุมภาพันธ์.

- เมธี จันท์จาภรณ์ และสุนิษา รัตนวนิชย์พันธ์. (2541). การป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ โดยชุมชน : ความสำเร็จที่วัดได้. กรุงเทพฯ: ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาการสาธารณสุขชุมชนภาคกลาง กระทรวงสาธารณสุข.
- นิติชนรายวัน. (2543). บันไดก้าวสำคัญเครื่องข่ายชุมชนเข้มแข็ง, 28 มิถุนายน. หน้า 12.
- ยงยุทธ บุราติพิธ. (2533). เทคนิคการกระตุ้นชาวบ้านให้เกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน. วารสารพัฒนาชุมชน. (ปีที่ 29) ธันวาคม.
- ยิ่งยง เทาประเสริฐและคณะ. (2542). การสังเคราะห์องค์ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนรู้และการปรับตัวในการแก้ปัญหาเอดส์ของชุมชนในจังหวัดเชียงราย. เชียงราย: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.
- ยุค ศรีอวิยะ. (2541). อ้างในพิทยาว่องกุล. ธรรมรัตน์: จุดเปลี่ยนประเทศไทย. กรุงเทพฯ: โครงการวิถีทรอศน์.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. (2526). หลักการพัฒนาชุมชนและหลักการพัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยอนุเคราะห์.
- ลือชัย ศรีเงินยวง. (2529). สาธารณสุขชุมชนคือการเมือง. สาธารณสุขปริทัศน์. (ปีที่ 1) ฉบับที่ 4.
- วิพุธ พูลเจริญ. (2542). ทิศทางการพัฒนากลไกภาครัฐ ในการประสานงานจัดการปัญหาเอดส์แห่งชาติ ในการสัมมนาระดับชาติ เรื่อง โรคเอดส์ ครั้งที่ 7. (เอกสารวิชาการประกอบการประชุม).
- วันรักษ์ มิงมณีนาคิน. (2535). การพัฒนาชนบทไทย. วิชวลร์ ปัญญาภูต (บรรณาธิการ). การพัฒนาต้องมาจากประชาชน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท่องถิ่นพัฒนา.
- สมพันธ์ เตชะอธิก, ปริชา อุบตระกุล และชื่น ศรีสวัสดิ์. (2537). ศักยภาพและเครื่องข่ายผู้นำท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2. เจริญวิทย์การพิมพ์.
- สมพันธ์ เตชะอธิก, วิเชียร แสงโชติ, มนัส นาคำ และอกนิษฐ์ ป่องภัย. (2540). การพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรชาวบ้าน. เจริญวิทย์การพิมพ์.
- สานิตร์ บุญชู. (2525). การพัฒนาชุมชน: ชุมชนศึกษาและวางแผนโครงการ. กรุงเทพฯ: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สุมาลี วรรณรัตน์. (2539). รายงานสรุปผลการดำเนินงาน : โครงการเยาวชนสัมพันธ์
ป้องกันเด็กส์บ้านป่างลาว. เอกสารอัดสำเนา.
- (2542). รายงานสรุปผลการดำเนินงาน: โครงการพัฒนาเครือข่ายการ
ช่วยเหลือ ผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ในชุมชน. เอกสารอัดสำเนา.
- สุภางค์ จันทวนิช. (2536). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2542). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรเชษฐ์ เวชพิทักษ์. (2533). ragazzi แห่งชีวิต วัฒนธรรมชนบทกับการพัฒนาสถาบัน
พัฒนาชนบท. สำนักพิมพ์มนูบ้าน.
- สุวิทย์ ชีวศากุล. (2533). ศักยภาพของชุมชนอีสาน : กรณีศึกษาน้ำบ้านปง (รายงาน
การวิจัย). ขอนแก่น : สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2543). การมีส่วนร่วมของ
ประชาชนกับชุมชนเข้มแข็ง. กรุงเทพธุรกิจ, 12 กรกฎาคม.
- อคิน ราพีพัฒน์ (ม.ร.ว.). (2527). คำนำ. จังในทวีทอง แหงชีวัฒน์. การมีส่วนร่วมของ
ประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพ: ศักดิ์สิ婆การพิมพ์.
- (2531). ปัญหาการพัฒนาชนบทเรียนจากกรณียกกระเบื้อง: โครงการ
พัฒนาชนบทลุ่มน้ำแม่กลอง. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรพินท์ สพโชคชัย. (2538). รายงานการประชุมเล่มที่ 4 : การมีส่วนร่วมของประชาชนในการ
พัฒนาชุมชน. การประชุมวิชาการประจำปี 2538. มูลนิธิสถาบันการวิจัยเพื่อ
พัฒนาประเทศไทย.
- อาณันท์ ปันยารชุน. (2542). มุมมองนายอาณันท์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน
- อุษา ดวงสา. (2536). ผลกระทบเชิงปรัชญาเด็นความรู้ด้านเด็กส์ : ปรากฏการณ์จากชุมชน/
สังคมในรายงานผลการสัมมนาประสบการณ์ขององค์กรพัฒนาเอกชนในการ
รณรงค์ป้องกันเด็กส์. นิวัตร ศุวรรณพัฒนา(บรรณาธิการ). เชียงใหม่ : สถาบัน
วิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุษา ดวงสาและคณะ. (2543). พัฒนาการและบทเรียนของกลุ่มเครือข่ายผู้ติดเชื้อ¹
กรณีศึกษาภาคเหนือตอนบน ประเทศไทย (รายงานการศึกษา). เชียงใหม่:
โครงการเด็กส์แห่งสหประชาชาติ.

- เอกสาร กีสุขพันธ์. (2538). การบริหาร :ทักษะและการปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ.
- เอนก นาคบุตร. (2533). จุดเปลี่ยนการพัฒนาชั้นบทและองค์กรพัฒนาเอกชนไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันท่องถินพัฒนา.
- เอกสาร พยุหมงคลรี. (2538). ศักยภาพองค์กรชุมชนในการดำเนินงานเรื่องโรคเอดส์ในชุมชน. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.
- โควาท สุทธนารักษ์. (2531). บทบาทของผู้นำในการเปลี่ยนแปลงการศึกษา เพื่อการพึ่งตนเองของชุมชน โดยวิธีการมีส่วนร่วมของชุมชน. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.